

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗ
ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΠΙΣΣΑΡΙΔΗ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ, 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2011**

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας

Αξιότιμε κύριε Πισσαρίδη

Θεοφιλέστατε Εκπρόσωπε του Μακαριστάτου

Έντιμοι κύριοι Αρχηγοί και Εκπρόσωποι των Κοινοβουλευτικών Κομμάτων

Εξοχότατε κύριε πρώην Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας

Έντιμες κυρίες και κύριοι Υπουργοί

Αγαπητοί Πρόσβεις

Αγαπητά Μέλη του Συμβουλίου και της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Κύπρου

Εκλεκτοί Προσκεκλημένοι

Αγαπητές και Αγαπητοί συνάδελφοι

Αγαπητές φοιτήτριες και αγαπητοί φοιτητές

Με ιδιαίτερη τιμή, υπερηφάνεια, συγκίνηση και χαρά καλωσορίζουμε επίσημα και δημόσια απόψε στο Πανεπιστήμιο Κύπρου τον Καθηγητή Χριστόφορο Πισσαρίδη, στον οποίο όπως όλοι γνωρίζουμε, απονεμήθηκε από κοινού με τους Καθηγητές Peter A. Diamond και Dale T. Mortensen, το βραβείο Nobel 2010 στις Οικονομικές Επιστήμες.

Ενδεχομένως, δεν γνωρίζουν όλοι το γεγονός ότι, από το Μάιο του 2010, ο Καθηγητής Χριστόφορος Πισσαρίδης αποτελεί μέλος του ακαδημαϊκού προσωπικού του Πανεπιστημίου Κύπρου. Νιώθουμε ιδιαίτερα τυχεροί και προνομιούχοι, γιατί, αποδέχτηκε τη θέση του Καθηγητή στο πανεπιστήμιό μας, βρίσκεται ήδη ανάμεσά μας και διδάσκει ήδη στο τρέχον ακαδημαϊκό εξάμηνο, στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Τμήματος Οικονομικών, της Σχολής Οικονομικών Επιστημών και Διοίκησης.

Σε λίγο, ο Κοσμήτορας της Σχολής, Καθηγητής Λούης Χριστοφίδης, θα προβεί σε αναλυτική αναφορά στο επιστημονικό έργο του Καθηγητή Πισσαρίδη.

Επιτρέψτε μου, στο δικό μου σύντομο χαιρετισμό, να εκφράσω μερικούς προβληματισμούς και κάποιες σκέψεις αναφορικά με θέματα ακαδημαϊκής ποιότητας.

Όταν ακούσαμε τα καταπληκτικά νέα για τη βράβευση του κ. Πισσαρίδη, ένα σχόλιο-ερώτηση που συχνά άκουγα σε συζητήσεις, όχι μόνο με συναδέλφους, αλλά και με άλλους πολίτες, ήταν: «Μπράβο του! Οι Κύπριοι στο εξωτερικό τα πάνε τόσο καλά άραγε αν ο κ. Πισσαρίδης επέστρεφε στην Κύπρο μετά τις σπουδές του, όταν δεν υπήρχαν ακόμα τα θεμέλια για τη δημιουργία μιας ακαδημαϊκής κοινότητας, θα του είχαν δοθεί οι δυνατότητες να δημιουργήσει την ερευνητική εργασία πάνω στην οποία βασίστηκε η διεθνής του αναγνώριση στη Στοκχόλμη;»

Αυτή η ενδιαφέρουσα ερώτηση υποκρύπτει στοιχεία αυτογνωσίας και κριτικής θεώρησης της θέσης της Κύπρου στην παγκόσμια ερευνητική παραγωγή, αλλά και του ευρύτερου πνευματικού κλίματος στον τόπο μας.

Η προφανής απάντηση είναι ότι τότε, στην ιδιαίτερη πατρίδα του Καθηγητή Πισσαρίδη δεν υπήρχε καν Πανεπιστήμιο. Όμως, ακόμα και αν υπήρχε, θα είχε άραγε τις δυνατότητες που χρειάζονται για να αναπτύξει ένα ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα την υψηλή αίσθηση αποστολής, την αποφασιστικότητα, και τη δέσμευση για την ακαδημαϊκή αριστεία;

Η αλήθεια είναι ότι χρειάζονται πολύ περισσότερα για την επιστημονική αριστεία από μια υποδομή και ένα θεσμικό πλαίσιο.

Και αυτό μας φέρνει στην αμέσως επόμενη κρίσιμη ερώτηση: **«Τώρα που έχουμε Πανεπιστήμιο στην Κύπρο, εδώ και σχεδόν 20 χρόνια, θα βγάλουμε ποτέ έναν Νομπελίστα;».**

Η απάντηση αποτελεί μια πρόκληση. Θα μπορούσαμε απλώς να αποκλείσουμε κατηγορηματικά το ενδεχόμενο, γνωρίζοντας το μέγεθός μας και τις τοπικές συνθήκες και το γεγονός ότι ακόμα και μεγάλα αναγνωρισμένα διεθνή Πανεπιστήμια, με πολυετή παράδοση ποιότητας, δεν έχουν επιτύχει τη διάκριση αυτή.

Εντούτοις, το όραμά μας για το Πανεπιστήμιο αυτό, είναι να δημιουργήσουμε εκείνες τις συνθήκες (και έχουμε ήδη αρχίσει να τις δημιουργούμε) που θα επιτρέψουν στο ίδρυμά μας να γίνει ένα κέντρο ποιότητας και αριστείας στην έρευνα και τη διδασκαλία. Ένας σύγχρονος χώρος παραγωγής ερευνητών και εκβάθυνσης της γνώσης και της ανθρώπινης σκέψης.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να διαθέτει τις υλικές υποδομές, την ελευθερία, την ελευθερία σκέψης και δημιουργίας, τη συνέργεια μεταξύ των επιστημόνων όλων των πεδίων (θετικών, ανθρωπιστικών και οικονομικών επιστημών), την εξωστρέφεια και δικτύωση στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Θα πρέπει, επίσης, να διαθέτει την εσωτερική κουλτούρα, έτσι ώστε να καταστεί, με πολύ σκληρή δουλειά σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο, σε χώρο επιστημονικής συνάντησης και δημιουργίας. Τέλος, θα πρέπει να διαθέτει και την κατάλληλη δημόσια και ιδιωτική χρηματοδότηση για να μπορέσει να αναπτυχθεί σε ίδρυμα παραγωγής έργου με διεθνή εμβέλεια και φυτώριο παραγωγής της νέας γενιάς ερευνητών και νεαρών ηγετών, που θα έχουν τη δυνατότητα να ανταγωνιστούν με επιτυχία στην ευρωπαϊκή και διεθνή σκακιέρα.

Το μέλλον, όπως κατέληξε ο Καθηγητής Πισσαρίδης στην ομιλία του στο πλαίσιο της Διάλεξης του Βραβείου Nobel στο Πανεπιστήμιο της Ουψάλα στις 13 Δεκεμβρίου 2010, είναι στα χέρια των νέων ανθρώπων, των αυριανών επιστημόνων.

Σε αυτή την προσπάθεια, που έχει ήδη αρχίσει και χρειάζεται την υποστήριξη και τη συνεχιζόμενη σκληρή δουλειά όλων μας, η παρουσία του Καθηγητή Πισσαρίδη ανάμεσά μας, θα λειτουργεί ως ένα ζωντανό πρότυπο και μία συνεχή έμπνευση για τους ακαδημαϊκούς και τους φοιτητές μας.

Αισθανόμαστε ενδυναμωμένοι από την παρουσία του στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Μας βοηθά να οραματιζόμαστε και να επιδιώκουμε την προσωπική μας ανάπτυξη, με απώτερο στόχο την εξέλιξη του τόπου μας.

Η επιτυχία του Χριστόφορου Πισσαρίδη αποτελεί τη ζωντανή απόδειξη του ότι, όταν η πνευματική ποιότητα, φαντασία και δημιουργικότητα βρουν πρόσφορο έδαφος, μπορούν να ανθήσουν χωρίς όρια.

Κυρίες και Κύριοι,

Με την πεποίθηση ότι ανάμεσα στους αυριανούς υποψήφιους νομπελίστες θα βρίσκονται και φοιτητές μας, ας αφήσουμε ανοιχτό τον ορίζοντα της σκέψης και του οραματισμού μας για το Πανεπιστήμιό μας.

Κύριε Χριστόφορε Πισσαρίδη καλωσορίσατε στο Πανεπιστήμιό μας – στο Πανεπιστήμιό σας!

Σας ευχαριστώ!